CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

- 1. What is the name of the highest mountain at the time of the Flood? How tall is it?
- 2. When did the Himalayas and the Andes reach their present height?
- 3. What cosmic event brought about the Mabul (the Deluge)?
- 4. Describe the weather conditions that existed before the Mabul.
- 5. What brought about the Ice Age?

This and much more will be addressed in the ninth lecture of this series: "The Ice Age and the Re-creation of the World".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it as well as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the merit and honor of - רפאל יהודה אלחנן בן מרים רחל – לרפואה שלמה

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XII Lecture #9

THE ICE AGE AND THE RE-CREATION OF THE WORLD

I. The World in Upheaval

A.

הקב"ה ברא תחלה עולמות ומחריבן אילנות ועוקרן לפי שהיו מבוהלין ומקנאין זה לזה. מסכת דאצילות

The Holy One, blessed be He, originally created worlds and destroyed them, trees and uprooted them because they were hasty and were jealous of one another. **Mesechita D'Atzilus**

B.

באותה שעה עלה אוקיינוס והציף שלישו של עולם. ספרי פרשת עקב פיסקא ז'

At the time [of Enosh] the Ocean inundated a third of the world. Sifrei, Parshas Ekev 7

C. בּשְׁנִת שֵׁשׁ–מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי-נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה–עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בִּיוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל–מַעְיְנוֹת בּשְׁבּת שִׁשׁ–מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי–נֹחַ הַשָּעִה הָשָׁמִים נִפְּתָחוּ: בראשית זיז, אַרבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לְיִלְה: בראשית זיז, הוֹם בַּבְּת הַשְּׁלֵה הַבּּשִׁית זיז, הוֹם בּבְּת הַשְּׁלֵה הַבּּשִּׁית זיז, הוֹם בּבְּת הַשְּׁלֵּיה בּבּת הַשִּׁת הַיּהי הַבּּעָשׁם עַל–הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לְיִלְה:

In the six hundredth year of Noah's life, in the second month, the seventeenth day of the month, the same day were all the fountains of the great deep broken up, and the windows of heaven were opened. And the rain was upon the earth forty days and forty nights. **Genesis 7:7,8**

D.

אמר רב חסדא: ברותחין קלקלו וברותחין נידונו. ברותחין קלקלו - בעבירה, וברותחין נידונו - כתיב הכא (בראשית ח) וישכו המים, וכתיב התם (אסתר ז) וחמת המלך שככה. ראש השנה יב.

R. Hisda said: With hot liquid they sinned and with hot liquid they were punished. "With hot liquid they sinned," namely, in [sexual] transgression. "With hot liquid they were punished": it is written here (Gen. 8:1), [with regards to the Mabul,] "and the waters assuaged," and it is written elsewhere (Esther 7:10), "and the wrath (heat) of the king was assuaged." **Rosh Hashana 12a**

E.
 בִיִּהִים הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל-הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַתַּבָה וַתְּרָם מֵעַל הָאָרֶץ: וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיְּהִי הַמַּיִם וַיִּבְּרוּ הַמִּים גַּבְרוּ הְאָרֶץ וַתְּלֶךְ הַתְּלֶךְ הַתְּלֶרְ הַמְּיִם: וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד עַל-הָאָרֶץ וַיְּכְסוּ הַהָּרִים: . . נִיּגִבְּרוּ הַמִּיִם עַל-הָאָרֵץ חֲמִשִׁים וּמָאַת יוֹם: בראשית זייז-יט,כד
 . וַיִּגִבְּרוּ הַמַּיִם עַל-הָאָרֵץ חֲמִשִׁים וּמָאַת יוֹם: בראשית זייז-יט,כד

And the flood was forty days upon the earth; and the waters increased, and bore up the ark, and it was lifted up above the earth. And the waters prevailed, and were increased greatly upon the

earth; and the ark went upon the face of the waters. And the waters prevailed exceedingly upon the earth; and all the high hills, that were under the whole heaven, were covered. Fifteen cubits upward did the waters prevail; and the mountains were covered. . . . And the waters prevailed upon the earth a hundred and fifty days. **Genesis 7:17-19, 24**

ר.
ויגברו המים: יפה פי' הרמב"ן שהיו באים בשטף ועוקרים אילנות . . . והמים גברו מאד מאד על הארץ:
הוסיפו לעקור ארץ רבה ונעשה ע"י זה הרים וגבעות מה שלא הי' לפני המבול. תדע שהרי לפי
הנראה מפרשה זו היו הרי אררט גבוהים מכל הרים שבעולם ובאמת אינו כן. אלא אותם ההרים נעשו
בימי המבול. . . כי ההרים הגבוהים עתה בארץ מהרי אררט נעשו בימי המבול. פירוש הנצי"ב
לבראשית ז:יח,יט

And the water increased (prevailed): Ramban explains this verse correctly that [it means that] the waters came with great force and uprooted the trees. . . . And the waters prevailed exceedingly upon the earth: The waters went on to uproot great stretches of land. Through this activity, mountains and hills that didn't exist before the Flood were formed. This is obviously so, for the mountains of Ararat are portrayed as being the highest mountains on earth and this is not true. Rather, those [higher mountains] came to be through the Flood. . . . For those mountains that are presently higher than the mountains of Ararat came into being during the days of the Flood (Mabul). Commentary of Netziv to Gen. 7:18,19

G. שני פעמים שיצא [הים] אחד בדור אנוש ואחד בדור הפלגה. ירושלמי שקלים ו:ב

The sea overflowed twice. Once during the generation of Enosh and once during the generation of the separation (the Tower of Babel). **Yerushalmi Shekalim 6:2**

H. רבנן אמרי אין ויפץ אלא ויצף הציף עליהן הים, והציף ל' משפחות מהן. בראשית רבה פרשה לח:י

The Rabbis explained that the word, "vayafetz" [which is commonly translated as, "And He scattered,"] is to be understood as, "vayatzif" [And He inundated], for He caused the sea to overflow and it drowned thirty families. **Beraishis Rabbah 38:10**

II. Worlds in Collision

ח. מתוך ששינו מעשיהם שינה הקדוש ברוך הוא עליהם מעשה בראשית, והעלה מזל כימה (מתוך ששינו מעשיהם שינה הקדוש ברוך הוא עליהם מעשה בראשית, והעלה מזל כימה ביום, ונטל שני כוכבים, והביא מבול לעולם. . . . אמר רב חסדא: ברותחין קלקלו וברותחין נידונו - כתיב הכא (בראשית ח) וישכו המים, וכתיב התם (אסתר ז) וחמת המלך שככה. ראש השנה יב.

Because they perverted their ways, the Holy One, blessed be He, changed for them the work of creation, and caused the constellation of Pleiades to rise at daybreak and took away two stars

[from it] and brought a flood on the world. . . . R. Hisda said: With hot liquid they sinned and with hot liquid they were punished. "With hot liquid they sinned," namely, in [sexual] transgression. "With hot liquid they were punished": it is written here (Gen. 8:1), [with regards to the Mabul,] "and the waters assuaged," and it is written elsewhere (Esther 7:10), "and the wrath (heat) of the king was assuaged." **Rosh Hashana 12a**

בשעה שהקדוש ברוך הוא בקש להביא מבול לעולם, נטל שני כוכבים מכימה והביא מבול לעולם. ברכות נט.

At the time when the Holy One, blessed be He, wanted to bring a flood upon the world, He took two stars from Kimah (Pleiades) and brought a flood upon the world. **Berachos 59a**

3) ויהי לשבעת הימים מלמד ששינה להם המקום סדורו של עולם והיתה חמה יוצאה במערב ושוקעת במזרח לכך נאמ' ויהי לשבעת הימים. תוספתא מסכת סוטה פרק י:ד

The Omnipresent changed the order of the world and the sun came out of the west and set in the east. For that reason it is written, "And it came to be, after the seven days had passed." **Tosefta Sota 10:4**

B.

מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא. שופטים ה:כ

From the heaven they fought, the stars from their courses fought against Sisro. Judges 5:20

2) כי אתא סיסרא אתא עלייהו בדקרי דפרזלא, הוציא הקדוש ברוך הוא עליהם כוכבים ממסילותם דכתיב (שופטים ה) מן שמים נלחמו הכוכבים, כיון דנחיתו כוכבי שמים עלייהו אקדירו הני דקרי דפרזלא, נחיתו לאקרורי, למיסחי נפשייהו בנחל קישון. אמר לו הקדוש ברוך הוא לנחל קישון: לך והשלם ערבונך. מיד גרפם נחל קישון והשליכן לים. פסחים קיח:

When Sisera came [to fight Israel] he advanced against them with iron spears. Thereupon, the Holy One, blessed be He, brought forth the stars out of their orbits against them, as it is written (Judges 5:20), "The stars in their courses fought against Sisera." As soon as the stars of heaven descended upon them, those iron spears became very hot. So they went down to cool them and to refresh themselves in the brook of Kishon. The Holy One, blessed be He, then said to the brook of Kishon, 'Go and deliver your pledge,' Straightway the brook of Kishon swept them out and cast them into the sea, as it is said, "The brook Kishon swept them away, that ancient brook" (Judges 5:21). **Pesachim 118b**

C.
תנו רבנן: הרואה מעברות הים, ומעברות הירדן, מעברות נחלי ארנון, אבני אלגביש במורד בית תנו רבנן: הרואה מעברות הים, ומעברות הירדן, מעברות נחלי משה בשעה שעשה יהושע חורון, ואבן שבקש לזרוק עוג מלך הבשן על ישראל, ואבן שישב עליה משה בשעה שעשה ושבח מלחמה בעמלק, ואשתו של לוט, וחומת יריחו שנבלעה במקומה בעמלק, ואשתו של לוט, וחומת יריחו שנבלעה במקומה אבני שעמדו על גב איש עמדו על גב איש עמדו על גב איש עמדו על גב איש וירדו על גב איש עמדו על גב איש במקום.... מאי אבני אלגביש? תנא: אבנים שעמדו על גב איש וירדו על גב איש עמדו על גב איש עמדו על גב איש במקום...

איש - זה משה, דכתיב: (במדבר י"ב) והאיש משה ענו מאד, וכתיב (שמות ט'): ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה. ירדו על גב איש - זה יהושע, דכתיב: (במדבר כ"ז) קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו, וכתיב: (יהושע י') ויהי בנוסם מפני בני ישראל הם במורד בית חורן וד' השליך עליהם אבנים גדלות. ברכות נד

Our Rabbis taught: If one sees the place of the crossing of the Red Sea, or the fords of the Jordan, or the fords of the streams of Arnon, or hail stones [avne elgavish] in the descent of Beth Horon, or the stone which Og king of Bashan wanted to throw at Israel, or the stone on which Moses sat when Joshua fought with Amalek, or [the pillar of salt of] Lot's wife, or the wall of Jericho which sank into the ground, for all of these he should give thanksgiving and praise to the Almighty. . . . What are the "avne elgavish"? A Tanna taught: Stones [avanim] which remained suspended for the sake of a man [al gab ish] and came down for the sake of a man. "They remained suspended for the sake of a man": This was Moses, of whom it is written (Num. 12:3), "Now the man Moses was very meek," and it is also written (Ex. 9:33), "And the thunder and hail ceased, and the rain poured not upon the earth." "They came down for the sake of a man": This was Joshua, of whom it is written (Num. 27:18), "Take thee Joshua the son of Nun, a man in whom there is spirit," and it is written (Joshua 10:11), "And it came to pass as they fled from before Israel, while they were at the descent of Beth-Horon, that the L-rd cast down great stones." Berachos 54a-b

III. The Fossils

A. ומצאו תוך עובי האדמה ד' סדרים וכל אחת למעלה מחבירתה כל א' מין אדמה אחרת, ובין סדר ... לסדר מונחים ברואים שנתקשו ונתהוו בתוך הארץ לאבן אשר משם הוכיחו שהארץ נהפכה ונחלפה פניה כבר ד' פעמים ... כן יתראה שוב שלימות היופי בבניינם של הברואים שנמצאים בשורה שתחתיה ... מכל האמור נראה ברור שכל מה שמסר לנו המקובלים זה כמה מאות שנים שכבר היה עולם פ"א ושוב נחרב וחזר ונתקומם זה ארבע פעמים... דרוש אור החיים, הרה"ג ר' ישראל ליפשיץ

... They have found in the depths of the earth four [different] strata, one above the other, and each one containing different [sedimentary] material. Within each of the strata are the fossilized remains of creatures, from which they have deduced that the earth has been destroyed and redeveloped four times. . . . Similarly, it is evident that the perfection of the beauty embodied in the structure of those creatures who occupy a higher strata exceeds that of the strata below. . . . From all of the above, the truth of all of the teachings of the Kabbalists of so many hundreds of years ago is clearly evident. A world once existed and was subsequently destroyed and then rebuilt. This pattern repeated itself four times. . . . HaRav HaGaon R. Yisrael Lipschitz, Drush Ohr HaChaim, 1842

B.
וימח את כל היקום. נמחו הגופות ודייק הכתוב אשר על פני האדמה דוקא אלו שהיו מונחים על פני וימח את כל היקום. נמחו הגופות ודייק הכתוב אשר ארבה ע"י שטף המים ונשארו הגופות קיימין. האדמה. אבל נשתיירו כמה גופות שנפל עליהם עפר הרבה ע"י שטף המים ונשארו הגופות קיימין והן הנה עצמות שמוצאין חופרי ארץ ומוצאין עצמות מבריות שלא נמצא עתה בעולם. ומזה שפטו הרבה שהי' לפני בריאה זו עולם אחר ואז היו בריות אחרות. ובאמת יש בב"ר כ"פ על המקרא והנה טוב מאד מלמד שברא הקב"ה עולמות ומחריבן ואמר דין הניין לו ודין לא הניין לו. וכ"ה בזוה"ק ויקרא עה"כ ואם זבח שלמים קרבנו מ"מ קשה לדעתי לומר כן שהרי מבואר בשמ"ר פ' ל' אלה תולדות השמים והארץ מה פסל שהי' בורא עולמות והי' מסתכל בהן ולא היו ערבים עליו ומחזירן לתהו ובהו. וא"כ לא נשתיירו מהם שריד ופליט. אלא נראה שהעצמות האלה המה מלפני ימי המבול ואע"ג שנמצאים באקלים שאינם חיים שם זה נעשה ע"פ ששינו את דרכם על הארץ לפני המבול והלכו למקום אחר.
ס' העמק דבר לפ' נח (בראשית ז:כג) מהרה"ג ר' נפתלי צבי יהודה ברלין

"And every living substance was destroyed . . ." (Gen. 7:23) [The usage of the word vayimach carries with it the implication that creatures were nimcheh - dissolved]. The bodies were dissolved. The verse is precisely worded, "... which was upon the face of the ground ... " (ibid.) Only those that were lying upon the ground [became dissolved]. There were, however, many bodies that remained whole as much earth fell on them through the force of the water, and the bodies remained whole. These are the bones which are found by those who dig up the earth; bones of animals who no longer inhabit this world. Based on these finds, many have come to the conclusion that there existed a world before this creation, which was occupied by different creatures. The truth is that in the Midrash Beraishis Rabbah, on numerous occasions, the Midrash quotes the following explanation, (One of the times that this Midrash appears is as a commentary on the verse in Genesis 1:31, "... and, behold, it was very good ...") This teaches us that the Holy One, blessed be He, created worlds and destroyed them and said, "This one pleases me and this one does not." There is a similar statement in the holy Zohar, Vayikra, on the verse (Lev. 3:1), "And if his offering is a sacrifice of peace offering, . . .". Nevertheless, I find it difficult to say [that the creatures that were discovered were remnants of a previous world], because it is clearly stated in Shemos Rabbah, Parshah Lamed, "These are the generations of heaven and earth . . .' (Gen. 2:4) What did [the verse mean to] negate by using the term 'these'? For He would create worlds and look at them and they were not pleasing to Him and He returned them back to a state of tohu vavohu (void and empty)." If that is the case, then absolutely nothing was left of them. It would seem, however, that these bones are the remnants of those creatures who lived before the *Mabul*. Even though they are found in climatic zones in which these animals don't live, this is due to the fact that they changed their nature before the Mabul and traveled to another place. HaRav HaGaon R. Naftali Tzvi Yehudah Berlin, Sefer Hamek Davar, Parshas Noach (Gen. 7:23)

IV. A New Earth

A.
אמר ר' אחא מי גרם להם שמרדו בי לא ע"י שהיו זורעין ולא קוצרין יולדין ולא קוברין . . . אחד אמר ר' אחא מי גרם להם שמרדו בי לא ע"י שהיו זורעין ומהלכין מסוף העולם ועד סופו לשעה קלה ומתלשין ארזי לבנון בהליכתן והיו אריות ונמרים חשובין עליהן ככלמתא בבשרן הא כיצד היה להם אויר יפה כמן הפסח ועד העצרת

דכתיב ימי הארץ זרע וקציר ילקוט שמעוני תורה פרשת נח רמז סא

R. Acha said: What caused them to rebel against me? It was because they sowed but didn't reap [because of the abundance]. They gave birth but didn't bury. . . . They planted [only] once every forty years. They were able to travel from one end of the earth to the other in a very short time. They would uproot cedars of Lebanon as they walked and they regarded the lions and leopards as if they were lice on their flesh. How was this so? Because they had beautiful weather. It was springtime (lit. from Passover to Shavuous) all year round, as it is written (Gen. 8:22), "While the earth remains, seed time and harvest, and cold and heat, and summer and winter, and day and night shall not cease." Yalkut Shimoni Parshas Noach Remez 61

B. הנה התברר לחוקרי הטבע שכדור הארץ שינה מקומו בזמן מן הזמנים באשר החופרים במעמקי האדמה בארצות הקרות מצאו עמוק עמוק באדמה עצמות פילים וקופים ויתר ברואים שלא יחיו רק באזור החם וע"כ שהיה עת שעמד האקלים ההוא קרוב לקו המשוה וזה עדות שבימי המבול התמוטט כדור הארץ מדרום לצפון והמדינה שעמדה עד העת ההיא תחת קו המשוה באה רחוקה מן המשוה וצפון ונעשה שם אזור הקר והשנהבים והקופים שהיו באקלים ההוא מצאו שם קבר. וזה אחד מן ההשחתות שהיה לארץ. שהארץ החמה שגרו עליה כל בני האדם אשר השחיתו את דרכם נעתקה מנגד השמש ותחת מגד תבואות השמש נהיה שם קרח וקפאון שממות עולם. זאת שנית בארו חכמינו כי קודם המבול לא נטה השמש במעגלו השנתיי כ"ג מעלות מן המשוה לצפון ולדרום כמו שהוא עתה רק מסלול השנתי הי' אז ג"כ על קו המשוה או סמוך לו. וע"כ חיו בני אדם חיים ארוכים כי לא ידעו מנגעי התקופות ושנוי העתים שזה סבה לשנוי האויר ונגעי בני אדם ומחלותם והעתק הזה שנעשה בכדור הארץ במצבו נגד השמש שנה את האויר והפירות והחליש תוקף האדמה וכחה בהשקף על חיי האדם ובע"ח אשר עליה וכמ"ש במד' שקודם המבול לא היה חלי בעולם וספרו מגבורות בני אדם וכחם וששלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון כבני צאן בהולדם ושהגשם לא ירד רק א' למ' שנה והיו זורעים בעת ההיא והי' די למ' שנה וכ"ז נשתנה אחר המבול לרוע וכ"ז נולד משנוי מצב הארץ נגד השמש וזה הודיע ד' לנח השנוים שיהיו מעתה. פירוש המלבי"ם לבראשית חיכב

Behold it has become evident to scientists that the earth's sphere has changed its orientation (lit. place) sometime in the past, for they have found deep within the earth, near the polar regions, bones of elephants, monkeys and other creatures that only live in a warm climatic zone. Therefore, at some time in the past, the weather there was similar to that of the equator. This is proof that, during the Mabul, the earth tilted itself from south to north. A country that was once by the equator tilted and moved northerly and became a polar region and the elephants and monkeys that lived in that climate were buried there. This is one of the forms of destruction that occurred to the earth. The warm lands upon which the people who perverted their ways lived, moved away from the sun and, instead of producing lush produce, it now is only a place of cold and frost, an eternal wasteland. Secondly, our Sages explained that, before the Mabul the earth was not tilted 23 degrees from the plane of its orbit as it is now, but rather was not tilted or only slightly so. That is why people lived for so long, as they didn't experience the strains brought about by the resulting climatic change of the different seasons which cause disease and sickness. This change, which occurred in the earth's rotation, changed the climate, the nature of the earth's fruit, and diminished the power of the earth to provide for and enhance human and animal life, as it is stated in the Midrash that, before the Mabul, there wasn't any sickness in the world. The Midrash relates the unusual feats and super strength of the people at the time and their infant

children were able to prance as sheep as soon as they were born. [It also relates] that it rained only once in forty years and that they only planted once and it sufficed for forty years, [until the next rain]. All of this changed for the worse after the Mabul. It was as a result of the changed orientation of the earth to the sun. This verse came to inform Noah of the changes that would occur from that day forward. **Commentary of Malbim to Genesis 8:22**

C. וכבר בארו חז"ל שאז החזיר ד' את העולם לתחלת הבריאה שכל העולם הי' מים במים שכבר בארתי וכבר בארו חז"ל שאז החזיר ד' את העולם לתחלת הבריאה שכל העולם הי' מים במים שכבר יהי מאמר יהי (בפסוק יהי רקיע ובפסוק יקוו המים) שבתחלה היה יסוד המים שלמעלה מהעננים שנשארו מים בכח רקיע עלו המים האדיים אל מקום העננים שהפסיקו בין המים חצים ברקיע וחצים באוקיינוס ובעת ובין למטה שהם מים בפועל עד שכלל המימיות שבעולם הם חצים ברקיע וחצים באוקיינוס ובעת המבול בדבר ד' ירדו כולם למטה שעז"א ארובות השמים נפתחו שהם אוצרות השמים ששם נאצרים המימות הרבים ותלוים במאמרו של מלך גם נבקעו תהומות ע"י רעשים שנתהוו בבטן הארץ ששם תמיד אש בוער כנודע מההרים המריקים אש והרתיחו את המים שבתהום וכשנתרחבו המים ע"י האש בקעו את הארץ ועלו למעלה וע"כ אמרו חז"ל שהיו המים רותחים שהם מי התהומות כמו המעינות החמים הבוקעים מבטן האדמה גם היום. פירוש המלבים לבראשית זיא

Our Sages have explained that during the Flood, G-d returned the world to its original state at the time of creation when there was a merging of the waters, as I already clarified (in the verse (Gen. 1:6), "Let there be a firmament," and in the verse (Gen. 1:9), "Let the waters be gathered"). [Initially,] the original water surrounded the globe of the earth and through G-d's statement (Gen. 1:6), "Let there be a firmament," the misty water rose up until it reached the place where the clouds are situated, for He made a division between the water which was above the clouds which remained water in the potential form [of vapor], and between the lower waters which are in liquid form, so that half of the water was above the firmament and half was in the ocean. At the time of the Flood, however, through the word of G-d, they all fell below to the earth, as it is stated, (Gen. 7:11), "the windows of the heavens opened." This is referring to the storehouses of the heavens in which the abundance of water [in the form of vapor] was stored and was suspended there through the command of the King. [In addition,] the deep subterranean waters opened up through seismic activity that occurred in the bowels of the earth where fires are constantly raging, as is well known from the volcanoes which spew forth fire, and it boiled the water in the deep. As the water expanded because of the immense heat (fire), it broke through the earth's crust and rose above it. This is what our Sages meant when they said that the water was boiling, for this was subterranean water, like the hot springs which issue forth from the bowels of the earth till this day. Malbim's Com. to Gen. 7:11

D.
נְיְדַבֵּר אֱ-לֹהִים אֶל-נֹחַ לֵאמֹר: צֵא מִן-הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךְ וּבְנֶיךְ וּנְשֵׁי-בְנֶיךְ אִתְּךְ: כָּלְ-הַחָיָה אַתְּרְ וּבְנָיךְ וּנְשֵׁי-בְנֶיךְ אִתְּךְ וְשִׁרְצוּ כָאָרֶץ וּפְרוּ אֲשֶׁר-אִתְּךְ מִכְּל-בָּשֶׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָרֶמֶשׁ הָרֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ הַיְצְא אִתְּךְ וְשִׁרְצוּ כָאָרֶץ וּפְּרוּ עַל-הָאָרֶץ: וַיֵּצֵא-נֹחַ וּבְנָיו וְאִשְׁתוֹ וּנְשִׁי-בְנָיו אִתּוֹ: כָּל-הָחָיֶה כָּל-הָרֶמֶשׁ וְכָל-הָעוֹף כֹּל רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן-הַתַּבָּה: וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּח בֹי אֶת-בִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר ד׳ אֶל-לְבּוֹ לֹא אֹסְף לְקַבֵּל עוֹד אֶת-הָאֲדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדְם כִּי יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעֻרְיוּ וְלֹא-אֹסְף עוֹד לְהַכּוֹת אָתְרּכְּל-חִים וְקִיץ וְחֹרֶף וְיוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּנִי הַאָּרֶץ זָרַע וְקְצִיר וְלְר וְחֹם וְקִיץ וְחֹרֶף וְיוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּנִי הַאָּרֶץ זְרַע וְקְצִיר וְלְר וְחֹם וְקִיץ וְחֹרֶף וְיוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוֹנִי הַבּיר.

And G-d spoke to Noah, saying, Go out from the ark, you, and your wife, and your sons, and your sons' wives with you. Bring out with you every living thing that is with you, of all flesh, both of bird, and of cattle, and of every creeping thing that creeps upon the earth; that they may breed abundantly in the earth, and be fruitful, and multiply upon the earth. And Noah went out, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him; Every beast, every creeping thing, and every bird, and whatever creeps upon the earth, after their kinds, went out of the ark. And Noah built an altar to the L-rd; and took of every clean beast, and of every clean bird, and offered burnt offerings on the altar. And the L-rd smelled the pleasing odor; and the L-rd said in His heart, "I will not again curse the ground any more for man's sake; for the imagination of man's heart is evil from his youth; nor will I again destroy every living thing, as I have done. While the earth remains, seed time and harvest, and cold and heat, and summer and winter, and day and night shall not cease." Genesis 8:15-22

E.

עוד כל ימי הארץ זרע וקציר ר"ל שבכל שנה זורעים וקוצרים וקודם המבול לא היה זרע וקציר בכל שנה רק אחד לארבעים שנה. ועתה בכל ימי הארץ היינו בכל שנה ושנה יהיה זרע וקציר. ועוד שנוי ב' שעד עתה לא הי' שנוי התקופות כי השמש הלך תמיד על קו המשוה ולא היה לא קור וחום ולא קיץ וחורף שעתה שנטה השמש במסלולו במהלכו השנתיי ללכת על עגולת המזלות נוטה מן המשוה כ"ג מעלות וחצי יהיה קור וחום קיץ וחורף, ושנוי האויר והמזג בעת התקופות יחליש את הגופים ויכניעם בל יוסיפו להשחית כמו קודם המבול וע"ז אמר במדרש שמ"ש קור וחום הוא מיני חלאים שפי' שממנו יצמחו החלאים וחלישת הגוף. עוד שנוי ג' שיום ולילה לא ישבותו. שהארץ לא תתן פירותיה בנקל כמו קודם מבול ויהיו בני האדם מוכרחים לעבוד את האדמה תמיד להוציא לחמם לא ישבתו ממלאכה, ועי"כ לא יתגברו עליהם ציורי התאוות אשר הם זונים אחריהם. ומזה אמרו חז"ל דב"נ אסור לו לשבות כי רק לבני ישראל התיר וצוה לשבות בשבת אבל ב"נ נשאר באיסורו כמקדם. פירוש המלבי"ם לבראשית ח:כב

While the earth remains (literally: the days or years of the earth), seed time and harvest etc. In other words, they will plant and reap every year. Before the Mabul (Deluge), however, they only planted and reaped once every forty years. But, now, every single year there will be planting and harvesting. A second change that occurred was the change of seasons. Before the Flood, the earth was perpendicular to the plane of orbit to the sun and there wasn't cold and heat, and summer and winter. But now that there was a 23 1/2 degree tilt from the perpendicular, there would commence to be cold and heat, and summer and winter. The change of air and weather during the seasons weakens the body and subdues [the physical element of man] so that he will no longer continue in the perverse ways which were predominant before the Mabul. . . . The third change is that day and night [he] shall not cease [laboring]. For the land will not easily produce fruit as it was prior to the Mabul and mankind will be forced to constantly work the ground in order to produce bread. As a result, they will not have the free time to entertain sinful thoughts to which they would normally be attracted. From this did our Sages derive that descendants of Noah, [with the exception of the Jewish people,] are not allowed to have a rest day. Only the Jews were allowed and commanded to rest. The rest of mankind remained with the original prohibition. Commentary of Malbim to Gen. 8:22